

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419203016
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:1419203016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci rozvodu navrhovateľky/manželky: E. O., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. - A. V., Z. XXX/X, právne zastúpená: JUDr. Miroslav Koníček, advokát, so sídlom A. B. X, XXX XX J., proti odporcovi/manželovi: P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q., J. XXX, spojeného s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: E. O., nar. XX.XX. XXXX, na čas po rozvode, maloleté dieťa zastúpené: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava IV., odbor sociálnych vecí a rodiny, na odvolanie odporcu/manžela proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10P/52/2019-300 zo dňa 9. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. ako odvolaním účastníkov nenapadnutý, ponecháva n e d o t k n u t ý .

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch II., IV., V. p o t v r d z u j e .

Vo výroku III. rozsudok prvoinštančného súdu m e n í tak, že otec maloletej je p o v i n ť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 300 € mesačne vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc doručením rozsudku prvoinštančného súdu účastníkom.

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd manželstvo manželov E. O., rod. E., nar. XX.XX.XXXX a P. O., nar. XX.XX.XXXX uzatvorené 08.08.2015 v Žaškove, rozviedol, mal. E. O., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obidvaja rodičia. Otcovi uložil prispievať na výživu maloletej sumou 300 € mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode, stretávanie otca s maloletou E. neupravil, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že manželstvo účastníkov je formálnym zväzkom, neplní žiadnu zo svojich funkcií, manželia nežijú v spoločnej domácnosti, túto v podstate nikdy spoločne nevedli, o maloletú sa od narodenia stará výlučne matka. Otec je vedený od 19.12.2019 v evidencii uchádzačov o zamestnanie. U predchádzajúceho zamestnávateľa ukončil pracovný pomer dohodou bez uvedenia dôvodu. Po zhodnotení odôvodnených potrieb maloletej, schopností, možností, majetkových pomerov otca určil súd výživné v sume 300 € mesačne. Mal za to, že takto určená výška výživného postačuje na uspokojenie potrieb maloletej, ktorá navštevuje materskú školu v mieste bydliska. Zvýšené výdavky má v súvislosti s ortopedickou obuvou, ktorá sa jej zakupuje na

mieru. Ostatné matkou poukazované výdavky súd považoval za bežné bez ohľadu, či bývajú v B. alebo inej oblasti Slovenska, niektoré matkou uvádzané výdavky podľa názoru súdu nemožno započítavať ako výdavky na mal. dieťa (napríklad zákonné, havarijné poistenie, náklady na prezutie gúm motorového vozidla patriaceho starej matke maloletej), taktiež celú výšku úhrad za byt a služby spojené s bývaním, na dieťa pripadá iba určitá alikvotná časť. Za bežné výdavky nepovažoval ani jednorazové zakúpenie vybavenia detskej izby, ktorá bola zakúpená pred rozvodom manželstva a matka nepoprela, že otec na výživu dieťaťa prispieval do rozvodu mesačne po 200 €. Výdavky na mal. dieťa ustálil preto sumou 450 € mesačne. S prihliadnutím na vek dieťaťa a osobnú starostlivosť matky, určil podiel otca na týchto nákladoch 2/3. Otec nepreukázal podľa súdu žiadne závažné okolnosti, ktoré by mu bránili vykonávať prácu, z ktorej by mohol mať príjem. Dobrovoľne ukončil pracovný pomer, z ktorého mal príjem na mzde podľa správy zamestnávateľa 564 € a na tzv. diétach okolo 1.200 - 1.500 € mesačne. Pre určenie výšky výživného sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Za nemožné považoval, aby povinný rodič, ktorý nemá dieťa vo svojej starostlivosti, preniesol celú zodpovednosť za uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa dôležitých pre jeho výchovu a vývoj na druhého rodiča, ktorý sa o dieťa osobne stará. Styk maloletej s otcom neurčil, nakoľko obaja rodičia prejavili záujem o vzájomnú dohodu mimo striktno stanoveného času úpravy stretávania. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie otec maloletej. Uviedol, že s rozsudkom prvoinštančného súdu nesúhlasí, v otázke určenia výživného sumou 300 € a úpravy styku s maloletou. Sumu 300 € označil za neúmerne vysokú, vzhľadom na to, že je nezamestnaný, poberá sociálne dávky v nezamestnanosti, ktoré sú vo výške 280 € mesačne. Taktiež požiadal o úpravu stretávania sa s mal. E., nakoľko matka nie je schopná dodržiavať dohodu uzatvorenú na súde. Žiadal, aby maloletú dostával do opatery každý prvý týždeň v mesiaci, a to od prvého pondelka do nedele na 7 dní. E. nie je školopovinná, navštevuje škôlku. Navrhol, aby ten, kto má mal. E., bol povinný odovzdať ju v mieste trvalého bydliska daného rodiča.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca označila toto vzhľadom na jeho obsah iba za formálne. Súd prvého stupňa podľa nej vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Pokiaľ i otec podal odvolanie voči výške súdom stanoveného výživného, neuviedol, aká výška výživného je podľa neho prijateľná. Pokiaľ i tvrdí, že je nezamestnaný a poberá iba sociálne dávky, svoje tvrdenie nepreukázal. V konaní na prvom stupni bolo preukázané, že sa bezdôvodne vzdal výhodného zamestnania. Vo vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že pracuje a žije v kamióne, na pojednávaní 09.01.2020 uviedol, že od 16.12.2019 je nezamestnaný, pracovný pomer ukončil dohodou, že počas pracovného pomeru zarábala aj 1.700, niekedy 1.200 €. Zdôraznila, že otec si neplní vyživovaciu povinnosť voči dcére riadne, za december 2019 zaplatil 100 €, za január 2020 zaplatil iba 200 €, za február 2020 zaplatil 100 € a marec 2020 zaplatil 100 €. Rozsudok nie je právoplatný, celá ťarcha starostlivosti o výživu a výchovu dieťaťa je na navrhovateľke. Životné náklady v B. sú podstatne vyššie ako v okrese Ružomberok. Navrhovateľke vypomáhajú jej rodičia. Pokiaľ sa odvoláva voči súdom upravenému styku otca s dieťaťom, na pojednávaní 09.01.2020 uviedol, že mu matka nikdy v realizácii styku s dieťaťom nebránila. Je pravdou, že na tomto pojednávaní sa rodičia verbálne dohodli, že otec bude mať po dohode s matkou možnosť styku s dieťaťom a preto nie je potrebné styk osobitne upraviť. Vyhlásila, že styku otca s dieťaťom nebráni, avšak zatiaľ otec o dcéru neprejavil primeraný záujem, doteraz nedal dcére žiaden darček k Vianociam ani k narodeninám. Predložila lekársku správu, z ktorej vyplýva, že maloletá má opakované infekcie horných a dolných dýchacích ciest, na prechodné obdobie 2 - 3 mesiace lekárka neodporučila návštevy kolektívnych zariadení, zmenu domáceho prostredia, tiež vzhľadom na preventívne opatrenia proti šíreniu sa koronavírusu nepovažovala za vhodné, aby dieťa s opakovanými respiračnými problémami prostredníctvom hromadných dopravných prostriedkov absolvovalo dlhé cestovanie. Matka motorové vozidlo nevlasťní. Tvrdenie otca o tom, že matka nie je ochotná a schopná dohodu o úprave styku otca s dieťaťom dodržať, označila za nepravdivé a zavádzajúce. Počas prázdnin v čase od 18.2.2020 do 23.2.2020 otec pricestoval k matke, prevzal si dieťa do jeho rodinného domu v Q., počas pobytu dieťaťa u otca matka prítomná nebola. Po návrate dieťaťa zistila, že otec a jeho rodina pred dieťaťom navrhovateľku ohovárali, vyjadrovali sa pred dieťaťom vulgárne. Prostredie rodinného domu otca v Q. označila sa hygienicky závadné. Otec manžela navrhovateľky (psychiatrický pacient) vulgárne a agresívne vyhadzoval otca maloletej z domu a preto dala do pozornosti a vyzvala otca, aby zväzil iné miesto jeho styku s dieťaťom. Žiadala rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť a priznať jej právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca ponechal rozhodnutie o úprave styku a o výške výživného na rozhodnutí a úvahe súdu. S ohľadom na skutočnosti uvádzané matkou a lekársku správu o zdravotnom stave maloletej zastal názor, že je v prospech dieťaťa dodržiavať odporúčania lekárky, teda, aby maloletá zostala v domácom prostredí. Za dôležité však považoval, aby kontakt otca s maloletou bol zachovaný, aby otec mal možnosť stretávania sa s dieťaťom, v záujme prehlbovania prirodzeného citového putá, realizovať a prehlbovať prirodzené citové puto medzi ním a dieťaťom, preto považoval za dôležité, aby otec mal dostatočný čas a priestor stráviť s dcérou aspoň určitý vymedzený čas. Možnosť takéhoto stretávania je však podľa neho potrebná mimo domáceho prostredia dieťaťa.

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka uviedol, že je nezamestnaný, poberá sociálne dávky vo výške 280 € mesačne. Vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu označil za nepodložené, obsahujúce prevažne klamstvá a lži. Na jeho osobu bolo viackrát podané trestné oznámenie, minimálne trikrát bol vypovedať na kriminálnej a štátnej polícii. Žiadal, aby súd zobral v úvahu momentálny stav v Európe a v štáte ohľadom Covid-19. Dcéru nevidel tri mesiace, k telefonickému kontaktu mu ju dajú približne jedenkrát do týždňa. Manželka je spolumahiteľkou nehnuteľnosti v Bratislave, z ktorej poberá približne 600 € mesačne. Navštevuje ošetrovajúcu lekárku maloletej, aby jej vystavili fiktívnu PN a zabránili mu tak v styku s dieťaťom. Výživné v sumu 300 € mesačne označil za prehnané. Ak manželka situáciu nezvláda, vyzval ju, aby mu odovzdala E. do opateru a on nebude žiadať výživné vo výške 300 €, ale iba 70 €.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanoveniach § 65 až § 67 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. ako odvolaním účastníkov nenapadnutom, ponechal nedotknutý, vo výrokoch II., IV. a V. rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil, vo výroku III. zmenil ohľadne vykonateľnosti rozsudku o vyživovacej povinnosti otca.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. Pochybenia sa však dopustil pri určení vykonateľnosti výroku o výživnom, keď v rozpore s ustanovením § 44 CMP vykonateľnosť tohto výroku viazal na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva rodičov maloletej.

8. Otec rozsah odvolania vymedzil čo do výrokov, ktorými bola upravená vyživovacia povinnosť otca a úprava styku s mal. E.. Vychádzajúc z ust. § 65 CMP, odvolací súd preskúmal rozsudok prvoinštančného súdu i v súvisiacich výrokoch o zverení mal. E. do starostlivosti matky, jej zastúpenia a spravovania jej majetku.

9. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že rodičia maloletej ani po uzavretí manželstva v podstate spoločnú domácnosť nevedli, od narodenia sa starala o dieťa výlučne a prevažne matka, ktorá sa snažila a snaží vytvoriť dieťaťu harmonické výchovné prostredie vhodné pre rozvoj jeho osobnosti tak po fyzickej, ako i duševnej stránke, aby bol zároveň zachovaný i kontakt dieťaťa s otcom. Uvedený otec v konaní pred súdom prvého stupňa, ani v odvolaní a vo vyjadreniach v priebehu odvolacieho konania výslovne nepoprel. O zverenie dieťaťa do vlastnej starostlivosti záujem neprejavil, ani v konaní svoje bytové podmienky bližšie nevykreslil.

10. Odvolací súd sa preto stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ maloleté dieťa zveril na čas po rozvode do starostlivosti matky, ako i s tým, že ďalej budú mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok obaja rodičia.

11. V podanom odvolaní otec namietal súdom prvého stupňa určenú výšku výživného dôvodiť, že je momentálne nezamestnaný a poberá sociálne dávky vo výške 280 €. Dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia podložili, resp. preukázali, súdu nedoložil. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že otec dohodou ukončil pracovný pomer u predchádzajúceho zamestnávateľa, u ktorého mimo mzdy poberal i diéty a sám priznal, že jeho zárobok sa pohyboval od 1.200 až do 1.700 €. V zhode s takto zistenými skutočnosťami prvoinštančný súd správne nevychádzal z reálneho príjmu otca, ktorý v konaní pred prvostupňovým súdom deklaroval, ale z potencionálneho príjmu, ktorý by naďalej

dosahoval, pokiaľ by sa vlastnou vinou nevzdal výhodnejšieho zamestnania (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

12. Matka v konaní pred prvoinštančným súdom popísala a označila náklady, ktoré priebežne na obstaranie základných potrieb mal. E. vynakladá. Prvoinštančný súd správne vyselektoval výdavky, ktoré matka vynakladá výlučne, resp. v súvislosti s obstaraním základných potrieb dieťaťa, tak v podobe bežného výživného (strava, oblečenie, obutie, náklady na škôlku atď.), ako i na rozvoj jeho osobnosti v súvislosti so zabezpečením kultúrnych, športových a iných sociálno-spoločenských väzieb a aktivít dieťaťa.

13. Prvoinštančný súd ustálil výdavky matky na mal. E. sumou 450 € mesačne a podiel otca na takto vyčíslených výdavkoch stanovil 2/3.

14. Po podrobnom preskúmaní výdavkov uvedených matkou sa odvolací súd v podstate stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, ktorý za východzí základ pre ustálenie výdavkov, ktoré matka nevyhnutne na obstaranie výživy a výchovy dieťaťa vynakladá, považoval sumu 450 €. Zároveň však pripustil, že v určitých časových obdobiach náklady na výživu dieťaťa môžu takto stanovenú hranicu prekročiť v závislosti od nepravidelných, náhodne sa vyskytujúcich výdavkov, ako sú dovolenky, obstaranie, príp. výmena nábytku v detskej izbe, rehabilitačné, zdravotné pobyty dieťaťa a podobne. Vychádzajúc z uvedeného po zohľadnení príjmu matky, ktorý v zamestnaní dosahuje, skutočnosti, že dieťaťu od narodenia poskytuje výlučnú starostlivosť, prisvedčil postupu prvoinštančného súdu, pokiaľ osobnú starostlivosť matky dorovnal zvýšeným podielom otca na plnení vyživovacej povinnosti. Z vykonaného dokazovania totiž nebolo preukázané, že by otec mimo sumy bežného výživného, ktoré matke i podľa jej vyjadrenia zasielal, poskytoval mal. dieťaťu i iné, či už finančné alebo naturálne plnenia, že by mu vznikali výdavky, napríklad v súvislosti s voľnočasovými aktivitami dieťaťa, na výlety, prípadne dovolenky.

15. V podanom odvolaní otec namietal neprimeranosť výšky súdom určeného výživného iba s poukazom na to, že je momentálne nezamestnaný.

16. Kritériami pre určenie výšky výživného sú však mimo zárobkových pomerov povinného rodiča, jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

17. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že je v možnostiach i v schopnostiach otca dosahovať primeraný pravidelný príjem, a to či už ako profesionálny vojak alebo vodič kamióna. Oboch, dá sa povedať lukratívnych zamestnaní, sa vzdal len preto, aby sa vyhol plneniu vlastnej vyživovacej povinnosti voči mal. E. a bez akéhokoľvek objektívneho dôvodu jej tak v prenesenom význame znížil životnú úroveň.

18. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že pokiaľ i rozsah vyživovacej povinnosti v zákone výslovne vyjadrený nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska o tom, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni jeho rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Vyživovacia povinnosť sa odvíja nielen od odôvodnených potrieb dieťaťa, ale i od schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča. V konaní bolo preukázané, že otec maloletej býva u svojich rodičov. Výšku výdavkov uviedol v podobe nákladov na tri osobné motorové vozidlá (poistenie, údržba), náklady na telefón 40 € mesačne, príspevok na domácnosť + energie 180 € mesačne. Náklady na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnávateľovi 400 € ročne, cestovné náklady 200 € mesačne, mu ako nezamestnanému zanikli.

19. Vyhodnotiac potom takto zistené skutočnosti, či už jednotlivo alebo vo vzájomných súvislostiach, sa odvolací súd plne stotožnil so sumou prvoinštančným súdom určeného výživného 300 € mesačne, ktorú považoval nielen za primeranú odôvodneným potrebám mal. E., ale i potencionálnym schopnostiam a možnostiam otca a ním deklarovaným majetkovým pomerom.

20. Napriek tomu, že v konaní pred prvoinštančným súdom otec súhlasil s tým, aby sa s mal. E. stretával na základe vzájomnej dohody s matkou, v podanom odvolaní žiadal umožniť styk každý prvý týždeň v mesiaci v čase od pondelka do nedele. Svoju požiadavku odôvodnil tým, že matka nie je schopná dodržiavať dohodu uzatvorenú na súde.

21. Z vyjadrenia matky k odvolaniu otca vyplynulo, že styk dieťaťa s otcom prebehol i po rozhodnutí prvoinštančného súdu v čase od 18.2.2020 bola mal. E. v domácnosti u otca nepretržite do 23.2.2020. Pravdivosť tvrdenia matky o tejto skutočnosti otec nepoprel a pokiaľ i sponchybnil matkou predloženú lekársku správu, z ktorej vyplývajú opakované infekcie horných a dolných dýchacích ciest maloletej, jej hodnovernosť zodpovedajúcim spôsobom nevyvrátil. Ošetrujúca lekárka neodporučila na prechodné obdobie 2 - 3 mesiacov návštevy kolektívnych zariadení a zmenu domáceho prostredia dieťaťa, v nadväznosti na čo, vzhľadom i na preventívne opatrenia proti šíreniu sa koronavírusu, nepovažoval súd za vhodné vyhovieť požiadavke otca uvedenej v podanom odvolaní. Za nie bez významu v tejto súvislosti považoval tiež dodať, že mimo vznesenej požiadavky na úpravu styku počas každého prvého týždňa v mesiaci, otec inú možnosť úpravy styku nenavrhol, a to i napriek tomu, že sám uznal, že vzhľadom na momentálnu situáciu v súvislosti s preventívnymi opatreniami proti šíreniu Covid-19, je jeho možnosť realizovať styk s mal. E. obmedzená.

22. I odvolací súd sa plne stotožnil s vyjadrením kolízneho opatrovníka o tom, že je potrebné, aby sa styk otca s mal. E. naďalej realizoval, aby sa rozvíjali a utužovali citové väzby medzi nimi a aby i právo otca podieľať sa na výchove maloletej bolo zachované. Zohľadniac však zdravotný stav maloletého dieťaťa, ako i preventívne opatrenia proti šíreniu sa nebezpečnej nákazy Covid-19, nepovažoval za vhodné autoritatívne zasiahnuť do pomerov účastníkov. Pokiaľ totiž v podanom odvolaní a v priebehu odvolacieho konania otec tvrdil, že po rozhodnutí prvoinštančného súdu mu matka v styku s dieťaťom bránila, tvrdenie matky o tom, že maloletá od 18.2.2020 do 23.2.2020 absolvovala pobyt u otca, výslovne nepoprel. Z vyjadrení, či už matky alebo otca v konaní pred prvoinštančným súdom, jednoznačne vyplynulo, že matka má záujem na tom, aby maloletá udržiavala kontakt so svojim otcom, sama vodievala mal. E. k otcovi a vyvíjala iniciatívu, aby sa mal. E. s otcom stretla. Pokiaľ momentálne, vzhľadom na terajšiu situáciu vo svete a na Slovensku, styk otca s mal. E. neprebehol, zohľadniac všetky, či už z dokazovania alebo vyjadrení rodičov vyplývajúce skutočnosti, dospel odvolací súd k presvedčeniu, že po upokojení situácie a obnovení zaužívaného spôsobu života (návšteva kolektívnych zariadení, otvorenie ZOO, kín, divadiel...), odpadnú prekážky brániace momentálnej realizácii styku otca s mal. E. a styk bude prebiehať tak, ako bolo deklarovane pred prvoinštančným súdom na základe vzájomnej dohody rodičov.

23. Napokon, i napriek podanému odvolaniu otec nepreukázal, že by mu matka akýkoľvek konkrétny návrh smerujúci k stretnutiu s mal. E. a ktorý by bol zlučiteľný s jej záujmami zamietla, resp. odmietla mu vyhovieť.

24. I z tohto dôvodu preto odvolací súd i vo výroku o úprave styku otca s mal. E. rozsudok ako správny potvrdil. Zhodnotiac doterajší postoj matky, ňou navrhovanú úpravu styku, či už v samotnom návrhu na rozvod manželstva alebo v priebehu konania, dospel k presvedčeniu, že v danom prípade je dostatočný priestor na to, aby sa rodičia vedeli v záujme mal. E. o tejto otázke dohodnúť. Je len na otcovi, aby matke preukázal, že vie vytvoriť maloletej vhodné podmienky, v ktorých sa bude styk realizovať a že je schopný a ochotný vlastné požiadavky podriadiť záujmom maloletého dieťaťa.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku. Požiadavke matky priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania ani napriek tomu, že rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil, nevyhovel. Zákonné dôvody pre iný postup nezistil. Z okolností prípadu vyvodil, že je spravodlivé, aby si každý z účastníkov hradil vlastné trovy konania sám.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)